

som Mænd Adgang til alle ved Lov bestemte Tjenestestillinger og Hverv under Stat og Kommune, militære ene undtagne, hvorhos Kvinder lige med Mænd skal være pligtige til at overtage alle borgerlige Ombud". Skønt det saaledes er kortfattet, tør jeg nok paastaa, at det er indholdsrigt. Jeg haaber ikke, at det skal møde nogen Modstand i dette høje Ting, da det forekommer mig at være ganske selvindlysende, at efter at Kvinderne i Danmark har faaet fuldt statsborgerlige Rettigheder, først kommunal Valgret og Valgbarhed, saa ved Grundloven af 5. Juni 1915 politisk Valgret og Valgbarhed lige med Mændene, er det ogsaa rimeligt, at de faar lige Ret med Mændene til alle Embeder, Tjenestestillinger og Hverv, ligesom at de ogsaa faar Pligt til lige med Mændene at overtage alle borgerlige Ombud.

Jeg skal altsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Inger Gautier-Schmit: Det er vist med Rette blevet sagt, at dette Aarhundrede, det 20de Aarhundrede, er Kvindens Aarhundrede. Det er, som om Samfundet er blevet klar over, hvilken Uret der i tidligere Aarhundreder, navnlig i det 18de og i første Halvdel af det 19de, er begaaet imod Kvinderne, og nu skynder sig med at indhente det forsømt. Den danske Kvinde er dog ikke kommet sovende til de Rettigheder og Stillinger, man nu fra Lovgivningsmagtens Side giver hende Adgang til. Lige siden Midten af forrige Aarhundrede er der ført vedvarende og udholdende Kampe fra frisindede Kvinders Side for at vinde frem fra den borgerlige og politiske Umyndighed, som Kvinderne den Gang var undergivne, og vi yngre, som er kommet til i disse sidste Frigørelsesaar, har godt af med Tak at mindes disse trofaste Forkæmpere for vort Køns Frigørelse, Dygtiggørelse og Højnelse i vort Samfund, ligesom vi ogsaa med Tak vil mindes de frisindede Mænd, der den Gang stod ved Kvindernes Side og forstod, at der gjordes Uret mod den halve Del af Landets Borgere og forstod at vurdere de store Kræfter og Evner, som laa unyttede hen, ubrugte af Samfundet, de Mænd, der den Gang talte Kvindernes Sag paa Tinge. Der var mange Skuffelser i de Aar, men Kvinderne rykkede dog frem Skridt for Skridt, og hele den Kamp, de den Gang havde at gennemkæmpe, har vel nok virket udviklende paa dem; thi den tvang dem til Sammenhold, til Dygtiggørelse for at skaffe sig Udvikling paa

disse mange Omraader, som kun havde været forbeholdt Mændene, og hvor Kvinderne kun i Kraft af, at de kunde bevise Manden, at de havde de samme Evner og Kundskaber, kunde skaffe sig Adgang og gøre sig gældende. Jeg tænker bl. a. paa Kvindernes Optagelse i Landets Skolearbejde, paa deres Deltagelse i Arbejdet paa Universitetet og de højere Læreanstalter og deres Overtagelse af de mange selverhvervende Stillinger, som de efterhaanden rykkede ind i og gjorde Fyldest i. Men det var dog især efter det saakaldte politiske Systemskifte, at der, som De alle ved, rigtig kom Fart i Reformarbejdet til Fordel for Kvinden herhjemme. Jeg behøver blot at nævne saadanne Love som Menighedsraadsloven, Hjelpekasseloven, Loven om den almindelige kommunale Valgret og til sidst — men ikke mindst — Adgang til den politiske Valgret. En hel Mængde andre vigtige og gode og for Kvinderne gavnlige Love blev i disse Aar vedtaget. Som et Led i denne Kæde foreligger nu dette Lovforslag som et Udtryk for den Livets Tale, at Samfundet behøver Kvindernes Evner og Kræfter til de foreliggende Opgaver, og at Mand og Kvinde bør væreigestillede Samfundsborgere med samme Rettigheder og Pligter. Paa det juridiske Omraade fik Kvinderne jo i 1906 Lov til at være Sagførere, i 1908 Fuldmægtige paa de offentlige Kontorer og i 1916 Adgang til at blive Nævninger, naar den nye Retsplejelov træder i Kraft, og jeg finder det derfor ganske naturligt, at Sagen føres videre gennem dette Lovforslag, saaledes at der nu aabnes Kvinderne Adgang til selv de højeste Stillinger indenfor dette Omraade. Jeg kan endog tænke mig, at kvindelige Dommere i ganske særlige Tilfælde, som f. Eks. ved Børneforbrydelser, Fødsler i Dølgmaal, Fosterfordrivelser og de dermed samhørende Forbrydelser, har en ganske særlig Forudsætning for at kunne gøre god Fyldest og bedømme de faktiske Omstændigheder bedre end de mandlige Dommere. Jeg kan saaledes med Glæde imødesee, at der gives Kvinderne Adgang til at indtage Stillinger af den Art, om de maatte have Evner og Kald til at udfylde dem.

Lovforslaget angaar ifølge sit eget Indhold ikke de militære Stillinger, men kun de civile, og her kunde man maaske indvende, at der ogsaa indenfor det militære Omraade er enkelte Stillinger, der lige saa godt kunde beklædes af Kvinder som af Mænd, men da man ikke i det andet høje Ting har ønsket at stille noget Ændrings-